

Luenger eskütétele. Nagy ünnepek között folyt le Luenger dr. Bécs polgármesterének eskütétele kedden, ápril 20-án. Az eskütétel után Luenger a királynál volt kihallgatáson, ki őt kitüntető nyájassággal fogadta. Este egész Bécs városa, kivéve a zsidók házait, ki volt világítva az új polgármester tiszteletére.

A háború. Kiűtött a görög-török háború. A harczteréről érkező jelentések homlokegyenest ellenkezők egymással. A törökök jelentései szerint a helyzet rajuk nézve kedvező. A görögök ellenben a törökök vereségét hirdetik. A görögök legnagyobb sikere eddig, hogy a melunai szorost megtartották. A melunai másfél napig tartó csatában állítólag tízezer török esett el. A görögök állítólag Preveza megerősített kikötőt is bevették. Edhem pasa, a török nagyvezér, főturekvése, Larissa felé előre nyomulni, hogy az ut szabad legyen Athénbe. A harczterén álló török rendes hadsereg 114 ezer emberből áll, míg a görögöknek csak 78 ezer emberük van. Ezekhez járulnak még a törökök részén a basiborukok, a görögök részéről pedig a nemzetörök.

A keleti háború.

Görög-török határon megdördült az ágyú.

Kevés közünk volna a beteg török és a pattogó görög háborújához, ha a már eddig is csufos kudarcot vallott nagyhatalmak a háborút az illető két ország határai közé tudnák szorítani. De ki hisz ebben.

A török-görög csete-paté alighanem csak kezdete lesz a rég kitörőfélben levő európai nagy háborúnak.

Szerbia, Bulgária, Montenegró csak a czár atyuska intését várják, hogy fegyvert fogva a roskadozó török-bírodalom ellen, annak felosztását aktuálisá tegyék.

Az orosz ázsiai Törökország határszélén nagy haderőt koncentrált. Ha az orosz medvének a Balkán-félszigeten levő apró bocsai megtámadják a beteg törököt, a czár pedig Ázsiában fog okkúpálni, a nagyhatalmak persze mindezt tétlenül nem nézhetik. A Balkán-félszigetet nem hagyhatják a szláv elem kizárólagos martalékául. — Kitér a harcz Konstantinápoly birtokáért; és nincs ember, aki ennek rettenetes következményét előre megmondja.

Európa népei most bizalommal néznek a három császár szövetségére és találkozására. Pedig a történelem ismerője tudja, hogy sokszor megesett már, míg a császárok egymás kezét szorongatták, csókolóztak, addig otthon öntötték a golyókat, köszörsülték a kardokat. III. Napoleon és Vilmos szépeket mondtak egymásnak és néhány nap múlva megüzenték a háborút.

A három császár szövetezése és találkozása ezekben a válságos időkben, éppenséggel nem a béke jele. — Összejönnek és alkudoznak. Ha az alku nem sikerül — ki tudja mi történik.

A körülményekből arra következtethetünk, ha nem sikerül a háborút lokalizálni, Ausztria-Magyarország az európai viharban elhagyatva fog állni. — Akármiképpen történik, csak veszthetünk. Veszünk még akkor is, ha egy összehívandó európai kongresszus megegyezik a kimúlt török hagyatékán. — Nyakunkba csapják majd Bosznia-Hercegovina folytatását, mely rengeteg vérbe, pénzbe fog kerülni saját kárunkra. — Ugyis elég a szláv elem a monarchiában és ha még szaporítjuk,

egy szép reggelen arra ébredünk, hogy az európai nagyhatalmak kegyes, de drága ajándékai folytán legyűrnek bennünket a szlávok.

Egyik államnak sem állana annyira érdekében, mint éppen Ausztria-Magyarországnak, a status-quo, Törökország jelen állapotának, fentartása. — Egyrészt azért, mert szövetségeseink minden szerződés daczára a legnagyobb ellenségeink, lévén az ő érdekeik a mienkkel homlokegyenest ellentétesek; másrészt azért, mert megegyezés esetében is csak kárunk lehet. — Reánk tukmálják kelet apró népeinek civilizációját, hogy saját vérünkön neveljük halálos ellenségeinket.

A görög-török háború kinos aggodalmat kelt a magyar anya szívében. Fiát alighanem mészárszékre viszik.

És miért?

A nemzet érdekeiért bizonyára nem.

Miniszter a katolikus körök ellen.

Tudják olvasóink, hogy a győr-újvárosi polgárok katolikus kör létesítését határozták el. Rövid idő alatt a tagok száma 100-ra szaporodott. Ekkor érintkezésbe léptek a belvárosi kath. körrel és arra a megállapodásra jutottak, hogy az újvárosi kör a belvárossal szerves összefüggésben legyen, legyen ennek fiók-köre.

Az alapszabályokat a rendes uton fel is küldötték a miniszterhez, a kitől már vissza is érkeztek a városházára — megerősítés nélkül. Állítólag a miniszter fiók-köröket nem engedélyez és Győrött már úgy is van katolikus kör, a második tehát szükségtelen. Furcsán okoskodik a zsendár-miniszter. Fehérvárott miért engedélyezte a fiók-köröket, nem is egyet, hanem négyet? A fehérváriaknak

Ázsiai rajzok.

IV.

A Petőfi-tér.

A budapesti Dobos kiesztelt holmi üzletesi törtát s elnevezték róla Dobos-tortának. Bizonyos Tej nevű uriember föltalált valami gyertyát s elnevezték róla: Tej-gyertyának. (Ezt a találmányt Milly tökéletesbitette s innen származott másik neve: Milly-gyertya.)

Győrött a mocsos Vörösmarty-utca Vörösmartyról, a szemetes Petőfi-tér pedig Petőfiről kapta nevét. Szegény Vörösmarty, szegény Petőfi! be megfordulnának sirjukban, ha csak sejtelmük is volna arról a visszaélésről, mit Győrvarosa a nevükkel végbevitt. Szerencséje Győrnek, hogy ezek a nagy emberek már halottak s így nem tiltakozhatnak a rajtok ejtett sérelem-ellen. De próbálna csak a tanács valamelyik élő nagyságról elnevezni egyik-másik közhelyünket, bezzeg tiltakoznának ellene, majd kikérnék maguknak, hogy nevök holmi szennyes utcával, vagy térrel legyen kompromittálva!

Tavaszkor az egész Rácz-utca kihurezolkodik kecskéstől — tehenestől a Petőfi térre. Ez a tér Győrvarosának legjobb legelője, mert sehol oly buján nem nő a fű, sehol

annyi papsajt, lapu és kutyatej nem burjánzik, mint éppen a Nádor mögötti térségen.

Minden kecsketulajdonos kihurezolkodása-kor egy hónapra való eleséget, egy rámba foglalt Kossuth Lajost és négyöles zsineget viszen magával. A legelőre érkezvén, sátozt utnak, szegre függesztik Kossuth Lajost s kapóhoz pályvázak a kecskét, hadd legeljen. Még éjjel is legeltetik ezt a selyemszakállu, tejlő családtagot s nehogy valamiképp lába keljen — fölváltva virrasztanak mellette a családfe s a gyerekek. Futja a virrasztókból bőven, mert az újvárosi familiák rendkívül népesek. Győrnek összes külvárosai közt Újvárosban terem a legtöbb gyerekek és buborka.

Mikor aztán a térnek egyik oldalán már elfogyott a fű, a rácz-utcai gazdák szépen összeszedik sátorfájukat s áthurezolkodnak az oázis másik oldalára.

Azt tapasztaltam, hogy a Petőfi-térnek nomád kecskései nagyon rossz szemmel nézik a jóval csekélyebb számú tehenes gazdákat. Elnyomóikat látják bennök. Ők ugyanis azt állítják a tehenesekről, hogy ezek nagyétvágyu barmaikkal mind föllegeltetik a legizebb fűvet. A gidáknak csupán a lapu és kutyatej marad. Ugy emlékszem, hogy a kecskések nyújtottak is be a városba holmi

panaszlevelet, melyben a tanácsnak támogatását kérik elnyomók ellen, de mire a város ugy 10 esztendő múlva meghozta a végsőt, már a panaszosok közül számosan künt pihentek a temetőben. Erre a kecskék busulárnak adták fejüket s nyakrafőre pusztultak gazdáik után.

A Petőfi-térnek a khinexer templom*) felé sarkalló része meg valóságos sivatag. Fűnek, lapunak s kutyatejnek s helyütt hire, nyoma sincs. Az egész növényországból csupán egy fa tenyészik itten: a kofa. Ennek a fának káposzta és buborka a gyümölcse, de a nyári hónapokban rothadt barackot s dinnyét is terem. A dinnyeszezon beállt az az ezer meg ezer, földön heverő, sárgabélű félholdacska jelezzi, melyeken sétálás közben halomra bukdosunk s miket héberkorba unalomból piramisokba rakogat a poszton álló rendőr vagy más hasonló foglalkozás nélküli eksziestenzia. A kupacokhoz halmozódott százfajú hulladékból halálos marású viperákat s mérges skorpiókat csal ki a forró napsugár, majd mogoró nagyságu legyek — valóságos fenevadak — rohannak meg bennünket milliónyi rajokban, csipésökkel cipővá dagasztván arcunkat...

Egy szép júliusi délután kísértéltem a Kossuth-

*) A szigeti új vámház.